

Voorstraat 14

(en Wilhelminastraat 1-3)

Algemeen

De geschiedenis van de panden Voorstraat 14 tot en met nummer 28 begint in 1649. In een lijst van sinds 1632 nieuw gebouwde huizen staat vermeld dat "De huijsinge van den Heer van Wimmenum heeft in de verponding gedaen 16 – 00 – 00. Is gedemoleert ende op de erven ende stalling getimmerd de volgende huijsen ende gestelt als volgt", waarna de namen van de kopers volgen. Genoemde 'huijsinge' waarvan de Heer van Wimmenum ofwel Amelis van Bouchorst de eigenaar was, zou volgens historicus Willem Zeper, in 1322 als jachthuis zijn gesticht door Jan van Henegouwen. Het is oorspronkelijk een leen van de Graven van Blois, waarvan de eerst bekende leenakte uit 1418 stamt. Via enkele omwegen wordt het in 1441 eigendom van Frank van der Bouchorst, wiens nazaat, Amelis van der Bouchorst, het in 1649 als bouwgrond heeft verkocht. Het in tien percelen opgesplitste stuk grond werd ruwweg begrensd door de Voorstraat, het Gemeentehuis, de Heiligegeestweg en de Overtuin.

Pieter Claesz. Slachvelt wordt de koper van het hieronder behandelde perceel en laat er door timmerman/metselaar Dirck Jansz. Treurniet een nieuw huis op bouwen.

Historie

Van Voorstraat 14 lezen we voor het eerst in 1649 als op 25 februari door Jr. Amelis van der Bouchorst, Heer van Wimmenum, "een erf, groot 33 roeden met timmerage, potinge en plantinge daarop staande" verkocht wordt aan Pieter Claesz. Slachvelt. De erfgenamen van Pieter Slachvelt verkopen in 1654 het

De balletstudio, vroeger magazijn de Zon van Tissing (H 2002)

huis aan Dirck Jansz. Treurniet, die tevens het aanliggende perceel C als teelland huurt van de Heer van Noordwijk. Krap 50 jaar later, in 1703, wordt perceel C gebruikt voor het maken van een verbindingsweg tussen de Voorstraat en de Heilige Geestweg. Dat Dirck Treurniet een kundig bouwmeester is geweest, moge blijken uit het door hem gebouwde en thans nog bestaande tolhuis aan de Haarlemmertrekvaart nabij Warmond. Het huis en erve aan de Voorstraat op het Oost-einde is belast met een losrente aankomende de Heer Amelis van der Bouchorst, dijkgraaf van Rijnland.

Voor de te vernieuwen Oosteinder Voorstraat moet in 1686 voor 2 roeden en 8 voeten een bijdrage worden betaald van 14 gulden 10 stuivers.

Dirck Jansz. blijkt dan te zijn overleden, want zijn 'wedue' staat vermeld als eigenaar. Dochter Trijntje Dirckdr. Treurniet huwt met Vegter Pietersz. Sgravendijk.

In 1718 worden de nagelaten goederen van Vegter Pietersz., waaronder een huis liggende op de hoek van de 'Nieuwestraat', getaxeerd ten behoeve van de collateralen erfgenamen. Nog hetzelfde jaar verkoopt Trijntje Treurniet het pand aan Gijsbert Willemsz. van der

Cok onder voorwaarde "dat zij haar leven lang gedurende bij de koper zal blijven inwonen".

Binnen drie jaar komt Gijsbert van der Cok te overlijden en de voogden over zijn minderjarige kinderen verkopen het huis op 23 oktober 1721 weer aan Trijntje Treurniet.

Een jaar later wordt Abraham Govertsz. Slagvelt de nieuwe eigenaar. Hij koopt het van de erfgenamen van Trijntje Treurniet, te weten Barbara en Pieter Sgravendijk en de regenten van het Noordwijkse weeshuis, "als daarin onderhoudende de nagelaten kinderen van Gijsbert van der Cok".

In 1742 gaan de executeurs van het testament van Abraham Slagvelt over tot de verkoop van het pand aan Gerrit Stegerhoek. Zijn weduwe, Annetje Willems Bakker, verkoopt het in 1756 aan Wigtman van Duijkeren. Diens vrouw, Dirkje van Schagen, overlijdt in 1773, waarna de helft van het huis ten behoeve van de erfgenamen wordt getaxeerd op fl. 100.

Wigtman van Duijkeren hertrouwt met Jannetje de Nie. Een nieuwe taxatie is noodzakelijk als in 1780 Wigtman overlijdt. Jannetje hertrouwt daarna met Gijsbert Leendertsz. Bodijn, maar ook dit huwelijk is geen lang leven beschoren, want bij testamentaire wilsbeschikking van Bedijn wordt zij na het overlijden van Badijn in 1793 wederom eigenaresse van het huis aan de Oosteinder Voorstraat. De drie verschillende spellingen van de naam Bedijn worden aldus in de diverse aktes gebruikt.

In 1824 verschijnt Jannetje de Nie voor notaris Schäffer om het huis te verkopen aan Daniël Levij Rijnveld, van beroep 'slagter', wonende te Noordwijk. Gerrit van den Berg Fransz., landbouwer, wordt in 1849 de nieuwe eigenaar van het huis "getekend met Nr. 261", die het al een jaar later doorverkoopt aan de schilder Pieter van der Meer Cornsz. In 1881 overlijdt Pieter en zijn vrouw Dorothea van Velzen blijft achter met zeven kinderen.

Een jaar later gaat notaris Van der Schal over tot scheiding en deling van de nalatenschap. Onder art.1 lezen we dat het perceel is opgedeeld in Voorstraat 14 en Wilhelminastraat 1-3.

De oudste zoon Cornelis J.L. van der Mee bloemkweker, treedt in 1906 als gemachtigde op voor zijn moeder bij de verkoop van Voorstraat 14 en Wilhelminastraat aan Frans van Hensbergen, winkelier. Te gelijktijd wordt aan Johannes Vegt, ook winkelier, het pand Wilhelminastraat 3 verkocht. Vegt verkrijgt daarmee "een stene en houten schuur en erf" op de hoek Wilhelminastraat en Heiligen Geestweg, met de verplichting op eigen kosten een houten schutting van 1.70 m. hoog tussen beide percelen te plaatsen.

Voorstraat 14 wordt in 1908 aangekocht door Leopold Graaf van Limburg Stirum, maar hij verkoopt het pand het jaar daarna aan chef veldwachter Martinus Gool. Deze geeft opdracht tot sloop van het in 1649 door Treurniet gebouwde huis en er wordt door Gool "uit eigen middelen een nieuw gesteld".

Het perceel bevat in 1914 een winkel met erf aan de Voorstraat en een herenhuis met erf, tuin en schuur aan de Wilhelminastraat als het door inspecteur van politie Gool wordt verkocht aan adjudant inspecteur van politie Otto L. Vos.

De volgende koopakte van 1920 vermeldt al kopers de heren Egbert en Jan Tissing, beiden manufacturier respectievelijk wonend te Lisse en Noordwijk. In 1930 gaan zij een vennootschap aan, om in de winkel uit te gaan oefenen: "de handel in manufactureren bedden, tapijten, meubelen en aanverwant artikelen". Jan Tissing blijft na ontbinding van de vennootschap in 1934 enig eigenaar. Bij de verkoop in 1951 blijft het pand in de familie en het bedrijf wordt voortgezet door Willem J.E. Tissing. In 1975 sluit hij de zaak en het winkelpand met bovenwoning gaat over in handen van Jacob G. Groenhuizer

fotograaf uit Leiden. Deze richt het pand in tot fotostudio. De

laatste transactie van 1982 vermeldt Hadriaan van Nes, huisarts te Noordwijk, als eigenaar. De winkel wordt tot een balletstudio ingericht, een situatie zoals we die heden ten dage nog kennen.